

10) Sammandrag

Detta arbete är en jämförelse mellan fågellivet i en skött park, Ramsholmen och i Gullö naturskyddsområde.

Ramsholmen sköts enligt forstliga principer med gallringar och nedhuggande av murkna träd, medan Gullöområdet står orört.

Fältarbetet utfördes under vårarna -75 och -76.

Vid taxeringen har jag använt mej av karteringsmetoden och boletning. Taxeringsmetodens problematik behandlas utförligt i avsnitt nr 3, sid 9.

Antalet häckande arter var 26 på naturskyddsområdet och 20 på Ramsholmen.

På Gullö observerade jag totalt 40 arter , på Ramsholmen 34. Även fågeltätheten är högre i naturskyddsområdet, medeltal - 13,2 par/ha. På Ramsholmen häckar det i medeltal 8,9 par/ha. Dessa värden är ovanligt höga och Gullöområdets fågeltäthet rätt enastående för finländska förhållanden.

Vid jämförelsen av diversitetsvärden framkom att Ramsholmens fågelfauna har ett litet högre div.index är Gullöområdets. Ramsholmens fåglar är jämnare fördelade på arterna medan de dominerande arterna på Gullö häckar med förhållandevis flere par.

De glest häckande arterna (accessorerna) är flere och har större individrikedom på Gullö jämfört med Ramsholmen.

Dominans-indexen visar samma tendens, fågelfaunan är en aning mera enhetlig på Ramsholmen. Orsaken till detta är troligen influenternas förhållandevis mindre andel av fåglarna på Gullö, vilket beror på att sångarna är mindre dominerande.

Sångarna som grupp står för 41 % av fåglarna på Ramsholmen och 24 % på Gullö. Alla sångare förutom näktergal, svarthätta och gulsångare är lika talrika på båda områdena.

De tre nämnda arternas fåtalighet beror troligen på att Gullöområdet är uppspjälkt i tre mindre enheter. Det är min uppfattning att gulsångare, näktergal och svarthätta fordrar

stora sammanhängande lövskogsområden.

Hålhäckare är både i fråga om partäthet och dominans betydligt mera iögonfallande på Gullö (6,2 par/ha) jämfört med Ramsholmen, 2,2 par/ha.

Skogsduva och gråspett häckar på Gullö men har inte observerats på Ramsholmen.

Orsaken till denna situation är att en skog i naturtillstånd tillhandahåller håligheter i murkna träd i betydligt större mängd än en vårdad skog. Holkarna på Ramsholmen har ej förmått korrigera bristen på bohål.

Kolonifåglarna representeras av björktrasten och en koloni kajor som häckar på Gullö där de lätt finner bohål.

Övriga fåglar

Som grupp utgör dessa fåglar ca 30 % av fågelbestånden.

De är en aning mera påfallande på Ramsholmen emedan hålhäckarna där är färre. I par/ha ligger Gullö naturskyddsområde (3,7 par/ha) en aning före Ramsholmen (3,0 par/ha).

Bofinken är den vanligaste fågeln både på Ramsholmen och Gullö.

Fågeltäthetskartor gjorde det möjligt att bedöma vilken typ av terräng fåglarna mest uppehåller sej i.

Det framkom att täta buskagen föredras framom glesare vegetation. Hasselskogen är mindre lämplig för de flesta fåglar. Många fåglar använder sej dock av tämligen öppen terräng.

En faktor som starkt ökar fågeltätheten är vegetationens och terrängens omväxling. Ju mera variation (gläntor, buskage av olika slag, ungskog o.s.v.) desto flere fåglar, jämför karta nr 4(fågeltäthet) med karta nr 2 (vegetation).

Fåglarna på Gullö (se karta nr 7, fågeltäthet) är jämnare fördelade i terrängen, medan Ramsholmens fågeltäthetskarta nr 4 visar rätt stora fågeltomma områden.

I arbetet ingår en diskussion av de enskilda arternas uppträdande i undersökningsområdena samt ett kort referat av några forskningsresultat med anknytning till ämnet.

Slutligen konstaterar jag att fågellivet lämpligen kan stimuleras med följande åtgärder:

Murkna träd och träd i sämre skick bör så vitt möjligt stå kvar i naturen.

Star-, mes- och uggle-holkar ger häckningsmöjligheter för många fåglar.

Små granar, enar, rotvältor är lämpliga inslag i terrängen emedan de ger skyddade boplatser.

Gallringar bör verkställas med försiktighet och med urskillning, viktiga häckningsområden bör helst stå orörda.

En bra princip att följa vid landskapsvården är att försöka skapa omväxling i skogen. Man skall undvika ensidiga parkliknande stora områden.

Ett område i naturtillstånd är ofta mycket mångsidigt och ger prov på olika slags vegetation, fågellivet till fromma.